

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 171/16

KLAGER: Mina Gabel Lunde
ADRESSE:
PUBLIKASJON: Verdens Gang
PUBLISERINGSDATO: 22.-23.06.2016
STOFFOMRÅDE: Media
SJANGER: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Redaksjonell uavhengighet/dobbeltrøller, åpenhet om bakenforliggende forhold, kildekritikk og kontroll av opplysninger, skjulte metoder, saklighet og omtanke, dekning for titler etc., samtidig imøtegåelse, tilsvare

REGISTRERT: 28.06.2016
BEHANDLET I PFU: 27.09.2016
BEHANDLINGSTID: 89 dager
KLAGEGRUPPE: Fagperson (journalist)
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER: Parallele klagesaker mot flere redaksjoner (170-173/16, og 175-180/16).

SAMMENDRAG:

Verdens Gang (VG) publiserte **onsdag 22. juni 2016 kl. 08.16** nyheten om at en journalist i Dagens Næringsliv (DN) har ytret seg anonymt gjennom Twitter-kontoen @fruhjort. Artikkelen hadde følgende tittel på publiseringstidspunktet: «**DN-journalist hetset egne kollegaer og sjefer anonymt**». Artikkelen ble senere oppdatert, og tittelen ble da endret til: «**DN-journalist bidro til twitter-konto som hetset egne kollegaer og sjefer**». I ingressen sto det:

«**Journalist Mina Gabel Lunde har bidratt til en anonym Twitter-konto som hetser intervjuobjekter, kollegaer og sjefer i DN.**»

Videre ble det henvist til Medier24s publisering om saken:

«**Det er Medier24 som avslører journalistens hemmelige liv i sosiale medier.**»

Om DN-journalisten het det:

«Lunde har siden 2013 jobbet i Dagens Næringslivs (DN) Etterbørs-redaksjon, og hun innrømmer å ha vært en av flere bidragsytere til Twitter-profilen @fruhjorth. Selv sier Lunde at det ikke er hun som har skrevet negativt om kollegaer og DN's ledelse på denne twitter-kontoen.»

I artikkelen ble det gjengitt twitter-meldinger som var sendt ut fra kontoen @fruhjort, og som omtalte DN kritisk. I denne sammenheng fremkom det også at Lunde skal ha startet en debatt internt i DN-redaksjonen om de samme sakene som @fruhjort hadde tvitret om. Videre het det om Lunde:

«I nærmere tre år har Lunde jobbet i avisen hun det siste året har harselert med på Twitter, og blant annet Medier24 har dokumentert koblingen gjennom research, elektroniske spor og andre kilder.»

Det fremgikk også at det ikke var VG selv som først konfronterte Lunde med saken:

«Da Medier24 konfronterte Mina Ghabel Lunde med informasjonen de hadde innhentet, ga hun ifølge nettstedet uttrykk for og erkjente at hun stod bak kontoen. Senere fortalte hun at hun ikke var den eneste som står bak kontoen. – Så vidt jeg vet er jeg en av seks som har hatt tilgang på den anonyme twitterkontoen @fruhjorth. Min aktivitet og tiden jeg har brukt på kontoen har vært minimal, skriver hun i et tilsvarende svar til Medier24 tirsdag kveld.»

Under mellomtittelen «Avviser anklagene» ble imidlertid Lundes uttalelser til VG (hentet inn etter publisering) gjengitt:

«Lunde sier til VG at hun aldri har twitret negativt om sjefer eller kollegaer.
 – Dette er en twitter-konto som er brukt av seks personer. Jeg har ikke skrevet noe av det som er kritikk av egne kollegaer eller ledelsen i DN. Jeg har heller ikke twitret om saker som jeg har dekket som journalist.
 – Det fremstår ikke som troverdig at du har delt en Twitter-konto med andre?
 – Det er det flere andre som gjør.
 – Det er ikke akkurat vanlig?
 – Har du ikke hørt om Twitter-kollektiv? Det er endel som velger å dele twitter-konto.
 – Er det noe du angrer på?
 – Det eneste jeg kan si at jeg angrer på og beklager er at jeg ikke tok større ansvar for at alle som delte Twitter-kontoen oppførte seg til enhver tid.»

Under mellomtittelen «La ut felle» ble det opplyst at VG-kommentator Anders Giæver har bidratt i researchen av saken, og også er en av dem «som gjentatte ganger har fått merke @fruhjorts vrede». I denne sammenheng het det:

«Blant de som har fått merke Lundes aktivitet er NRK-journalist Sidsel Wold som i en Twitter-melding omtales som 'bitterskrullede', og VG-kommentator Anders Giæver (...)
 – Hun tagget meg hver gang hun twitret om meg, og formuleringene hennes viste at vi var venner på Facebook. Hun skrøt også av at hun jobbet i media. Jeg tok kontakt med Gard Michalsen i Medier24 fordi jeg hadde sett at han hadde spurt henne hvorfor hun med så sterke meninger måtte være anonym, sier Giæver. De to begynte samarbeidet for å finne ut av hvem @fruhjorth egentlig var.»

- Jeg fant 49 venner på Facebook som jobber i ulike medier og som kunne være aktuelle. Jeg kjenner de fleste av mine venner på Facebook, og hun fremstod som den mest mistenkelige, sier han og fortsetter: - Derfor la vi en felle, hvor jeg la ut en melding, som ikke ble sendt til de 48 andre som jobber i mediene, sier han. @fruhjorth svarte friskt med en gang. - Hun beit ikke bare på kroken, men slukte det med søkke og snøre, sier Giæver.»

Avslutningsvis i artikkelen refererte VG kommentaren til sjefredaktøren i DN om saken. Det fremkom at han finner det problematisk for DN «at en medarbeider bidrar til en anonym konto (...) som angriper avisens kilder, konkurrenter og medarbeidere».

Artikkelen var illustrert med et stort portrettbilde av Lunde.

Dagen etter, torsdag 23. juni 2016, kl. 15.25, publiserte VG en ny nettartikkel om Mina Gabel Lunde. Tittelen her var «Lunde har fått innvilget sluttpakke», og ingressen:

«DN-journalist Mina Gabel Lunde, som ble avslørt som bidragsyter til en Twitter-konto som hetset journalister og DN-sjefer, har fått innvilget sluttpakke.»

Artikkelen viste til fagbladet Journalisten som kilde for opplysningene:

«Ifølge Journalisten er det nyhetsredaktør Tor Magne Nondal i Dagens Næringsliv som etter hva Journalisten forstår har sendt ut en intern melding om at Lunde har fått innvilget sluttpakke og slutter i avisen med umiddelbar virkning.»

Det fremgikk for øvrig at sjefredaktøren i DN også bekrefter opplysningen overfor VG:

«Fristen for sluttpakkesøknadene til ansatte i DN går egentlig ikke ut før søndag, men Gabel Lunde fikk innvilget sin tidligere etter et møte torsdag der både hun og avisen var enige om at det var hensiktsmessig, opplyser Djuve til VG.»

Videre ble det opplyst at Gabel Lunde i en Dagsnytt Atten-sending onsdag kveld hadde informert om at hun hadde søkt sluttpakke før @fruhjort-saken kom opp.

KLAGEN:

Klager er den omtalte, tidligere DN-journalisten, Mina Gabel Lunde.

Innledningsvis i klagen gjør hun rede for hva som skjedde før Medier24s publisering, som var den første publiseringen i mediene om saken, og som VG også henviser til i sin første publisering. (Se den parallelle klagesaken, sak 170/16, for denne bakgrunnsinfoen.)

Etter den detaljerte innledningen om hva som skjedde forut for publisering, kommer klager inn på hvilke punkter i Vær Varsom-plakaten (VVP) hun mener VG har brutt og hvorfor.

Klager viser til følgende VVP-punkter:

- 2.2 (redaksjonell uavhengighet)
- 2.3 (åpenhet om bakenforliggende forhold)
- 3.2 (kildekritikk og kontroll av opplysninger)

- 3.10 (falsk identitet)
- 4.1 (saklighet og omtanke)
- 4.4 (dekning for titler etc.)
- 4.7 (identifisering)
- 4.14 (samtidig imøtegåelse)
- 4.15 (tilsvar)

VVP 2.2/2.3

Slik klager ser det, har VGs journalist og kommentator Anders Giæver en dobbeltrolle i saken ettersom han har vært «den desidert hyppigst omtalte enkeltjournalisten på kontoen @fruhjorth», og derfor er personlig berørt av saken, samtidig som han har deltatt aktivt «for å avsløre kontoen».

Klager skriver: «Er man part i en sak skal man ikke jobbe journalistisk med saken (...) Det Anders Giæver har sagt at han har hatt en følelse av – og som jeg har bekreftet er riktig – er at det er jeg som står bak brorparten av meldingene som omhandler ham. Derfor ser det ut til at [det blir] uviktig for ham hvem de andre som står bak kontoen er. Dette er personlig. (...) Giævers sårhet, indignasjon og deltagelse [er] underkommunisert i VGs dekning, som heller vinkler hardt på den tendensiøse, udokumenterte og tilbakeviste påstanden om at jeg har vært illojal mot mine kolleger og sjefer. Spørsmålet blir da: hvis det er Twitter-meldingene om sjefene og ansatte i DN som er det mest klanderverdige her, noe VG helt åpenbart ut fra dekningen mener, hvorfor bruker ikke avisen litt tid på å finne ut og dokumentere hvem som står bak disse meldingene? Skjer det ofte at VG uten tilstrekkelig research og gyldig dokumentasjon forteller sine lesere at et navngitt og avbildet menneske har gjort noe galt?»

Etter klagers mening har det ingen betydning at VG-kommentatoren ikke har byline på den påklagede publiseringen: «Det er han som har tatt initiativ og brukt arbeidstid på å jobbe frem en sak der han selv er en sentral part. Det er han som har slått i bordet med det som viser seg å være en verdi- og resultatløs metode. VG bruker sågar den fornærmede kommentator/oppdragsgiver/initiativtager Giæver i egen artikkel som sannhetsvitne, samtidig som avisen innrømmer at han både er part og har jobbet journalistisk med saken, ut fra en følelse om hvem av hans venner som har sveket ham.»

Klager mener også VG-kommentatoren fortsetter «sin vendetta» mot henne etter publisering av de påklagede artiklene, og etter at hun «har forklart i alle kanaler at [hun] ikke er alene bak @fruhjorth». Klager skriver: «[E]tter at jeg har beklaget på både Dagsnytt 18, i flere aviser og på egen Facebook-side (som han har tilgang til) for ikke å ha tatt større ansvar for å filtrere meldinger jeg selv fant unødvendige (...) går Giæver tilbake til rollen som kommentator og fortsetter sin vendetta mot meg.» Klager viser i denne sammenheng til en kommentarartikkel Giæver skrev, publisert 26. juni 2016, med tittelen «Anonyme kolerikere» (se [vedlegg](#)).

Videre viser klager også til en vedlagt tråd på Facebook-veggen til Anders Giæver, «der han og hans venner og bekjente i flokk skadefro harselerer med [klager]». Etter klagers mening styrker dette «inntrykket av at han har gjort dette av personlige grunner, og at han ikke har hatt pressens oppdrag i mente da han valgte å gå etter saken». Slik klager ser det, viser dette også «manglende omtanke og empati (...) for et enkeltmenneske som står i en belastende storm av hat, beskyldninger og mistro. Uansett om situasjonen skulle være selvforskyldt eller ei». Klager fortsetter: «Jeg nekter å tro at han [Giæver] på dette tidspunktet ikke vet noe om min helsetilstand, da hans nærmeste medarbeider i saken må – og bør – ha tatt dette opp

med ham for å vurdere hvorvidt saken likevel skulle kjøres med den korte fristen. Giævers eksempel bør bekymre oss alle generelt, og pressens vaktbikkjer spesielt.»

Mer åpenhet om Giævers rolle ville ifølge klager «gitt leserne de rette brillene for å forstå hvorfor VG og særlig Giæver var så interessert å avsløre hvem som stod bak kontoen». Klager opplyser: «Jeg har flere ganger sagt til journalistene i de ulike avisene og på Dagsnytt 18 på NRK at min hovedmotivasjon for å bli med på kontoen var å gi noen stikk til kommentatorer og journalister som satte seg selv i sentrum av sakene de skrev om, og at Giæver i så måte fremstod for meg som den verste i klassen. Altså var mitt hovedprosjekt her å kritisere nettopp slike som ham, og resultatet ble at jeg stort sett kritiserte akkurat ham. Dette bakenforliggende forholdet er relevant for publikum å vite, for å kunne vurdere VG og Giævers motiv for å lage en sak om dette.»

VVP 3.2

Klager etterspør også en større kildebredde og -relevans i VGs publisering om saken. Klager viser blant annet til påstanden om at hun skal ha omtalt NRK-journalist Sidsel Wold som «bitterskrullete» i en Twitter-melding, og anfører at VG ikke har belegg for denne.

Klager skriver: «Et annet eksempel i VGs artikkel der brudd på 3.2 gjør seg gjeldende, er når avisen gjengir Giæver og tar ham på ordet når han forteller om sitt vellykkede prosjekt (...) Her har avisen (...) ikke kontrollert – eller gjort forsøk på å kontrollere – at opplysningene de gir er korrekte. Hadde de gjort det, ville de finne det vesentlig å fortelle sine lesere at over 1400 personer kunne se denne statusen hos Giæver. Og at ikke alle Giæver påstår å ha gjemt statusen for, var forhindret fra å se den. (...) Det ville tatt dem sekunder å oppdage at et av navnene på listen Giæver påstod ikke kunne se statusen, nemlig Thomas Seltzer, ikke bare hadde sett statusen, men også kommentert den. (se vedlagt bunke av indisier/ "dokumentasjon") Har journalistene som har byline på saken, og ansvarlig redaktør, undersøkt Giævers påstander om bevis og metode? Har Giæver fritt fått diktere de to andre journalistene på saken?»

VVP 3.10

Når det gjelder metoden for å avsløre @fruhjort – bruken av «lokkelenke» for å skaffe elektroniske spor – mener klager dette er skjulte metoder «som det er praksis for å bruke kun i svært alvorlige saker som har vesentlig samfunnsmessig betydning». Klager spør hvorvidt VG kan forklare hvilken vurdering som ligger til grunn for metoden, og mener også det er kritikkverdig at den er benyttet av det klager anser som «journalister på hevntokt».

VVP 4.1

Slik klager ser det, har VG heller ikke utvist tilstrekkelig saklighet og omtanke i sine publiseringer. Klager kan ikke se at belastningen omtalen har for henne veier opp for en publisering «som angår journalisters hårsårhet og muligens, men ikke dokumentert, kritikk av egen arbeidsgiver – for et publikum som på det meste har talt rundt 800 personer, men på de udokumenterte punktene det vinkles hardt på (altså illojalitet mot DN) har hatt et publikum på under 200». I denne sammenheng opplyser klager også at VGs første artikkel i saken «lå på plass nummer to på VG Nett, med stort bilde og navn, kun slått av én eneste nyhetssak som redaksjonen må ha ansett for å være mer vesentlig», samt at VG aldri var i kontakt med henne før publisering.

Etter klagers mening er artikkelen om at hun slutter i DN verken relevant eller saklig informasjon for VGs lesere. Klager reagerer også på at VG får det til å se ut som at hun har fått sparken.

VVP 4.4

Videre innvender klager at den første tittelen som ble publisert («DN-journalist hetset egne kollegaer og sjefer anonymt») er uten «dekning, belegg eller dokumentasjon som underbygger den i stoffet».

VVP 4.7

Videre stiller klager spørsmål ved hvor berettiget det var å omtale henne med navn og bilde.

VVP 4.14/4.15

Når det gjelder selve publiseringstidspunktet og kontakten med henne, påpeker klager at VGs artikkel ble publisert om morgenen kl.08.16, et drøyt kvarter etter Medier24s publisering. Klager går ut fra at artikkelen var klargjort kvelden før, og hun skriver: «Første gang noen fra VG kontakter meg om @fruhjorth-saken er da Bjørn Haugan ringer meg etter at saken er publisert på VG Nett svært synlig plassert, med stort bryllupsbilde av meg og overskriften "DN-journalist hetset egne kollegaer og sjefer anonymt". I telefonsamtalen presenterte ikke Haugan for meg noen av de sterke beskyldningene i verken overskrift eller saken som han og kollegaene hans allerede hadde skrevet og publisert. Jeg fikk ikke fremlagt beskyldningen om at jeg har kalt Sidsel Wold "bitterskrullete" og heller ikke påstanden om dokumentasjonen fra min motpart Giæver om hans i egne øyne vellykkede metode og felle, som jeg ifølge ham ikke bare bet "på kroken, men slukte det med søkke og snøre". Dermed ble en artikkel med svært alvorlige beskyldninger om meg, under fullt navn og stort bilde, publisert uten at jeg fikk imøtegå de mest alvorlige og fullstendig udokumenterte beskyldningene.»

Klager viser videre til vedlagte korrespondanse med VG-journalisten, og opplyser: «[D]et tok tid før han skrev inn mine kommentarer – riktignok en brøkdel av det jeg hadde forklart ham – nesten nederst i saken». Klager fortsetter: «I smskorrespondansen kommer det også frem at jeg selv etter å ha lest saken reagerer på de sterke beskyldningene VG har skrevet om meg og aldri latt meg få tilsvarende svar på. Han går med på å vise til Medier24 i enkelte av påstandene, men er ikke interessert i min direkte imøtegåelse av de sterke beskyldningene.»

Klager reagerer også på at VG har slått fast at hun står bak meldingene om DN, når hun «ved flere anledninger» har avvist denne påstanden. Klager bemerker at dette ikke er korrigert, og hun skriver: «Jeg har ikke fått mulighet til å imøtegå disse sterke og udokumenterte beskyldningene om at det er jeg som har skrevet tweetene om DN og Sidsel Wold. Det finnes ingen dokumentasjon i VGs artikkel som underbygger disse beskyldningene.»

Avslutningsvis skriver klager: «Jeg vil til slutt legge til at den svært knappe tiden mellom at jeg ble klar over at det ble jobbet med saken og artiklene til VG og Medier24 ble publisert, har fått svært alvorlige, belastende, personlige og langvarige konsekvenser for meg, da den minimerte mine sjanser til å få flere til å stå fram sammen med meg. (...) At jeg så lettvent har blitt oppfordret av mange – især journalister – til å angi de andre, har både sjokkert og skuffet meg. Det ville være en langt større karakterbrist for meg å sladre på noen jeg har gitt et løfte til, enn å bli mistrodd når jeg sa at jeg ikke var alene. Men med mer tid kunne, og ville trolig, saken sett svært annerledes ut for meg i dag.»

TILSVARSRUNDEN:

Verdens Gang (VG) avviser klagen og mener klager «systematisk» forsøker «å ta fokus bort fra det denne saken egentlig handler om». VG påpeker derfor det redaksjonen anser som «sakens etablerte fakta», for det første: «Det er ubestridt at MGL har disponert passordet til kontoen @fruhjorth. (...) Så lenge ingen har hacket kontoen – og det er det ingen som har hevdet – bærer hun følgelig ansvaret for det som er publisert på kontoen.» Slik VG ser det, endrer ansvaret seg heller ikke om de fem andre som klager har påstått disponerer kontoen, skulle vise seg å finnes.

VG skriver: «MGL er i klagen sterkt opptatt av at hun angivelig ikke skal ha skrevet noe om sin arbeidsgiver DN på kontoen @fruhjorth, men hun har altså helt åpenbart latt lojaliteten til det angivelige twitterkollektivet gå foran lojaliteten til egen arbeidsgiver. Hun har latt tweetene forbli publisert, og har fortsatt å tweete på samme konto – til det ble avslørt at hun sto bak.»

Videre mener VG det er udiskutabelt at klager «har undergravd sin egen troverdighet» i denne saken. Redaksjonen argumenterer her med henvisning til en Messenger-samtale mellom klager og en journalist i et annet medium (Harald Klungtveit i Filter), som to uker før avsløringen spurte klager om hun var @fruhjort, noe klager da avviste (se side 2 i VGs tilsvaer for skjermdumper av «samtalen»).

Etter VGs mening er det dessuten udiskutabelt at klager «har medvirket til grov sexistisk sjikane av kvinnelige kolleger». VG gjengir i denne sammenheng to meldinger @fruhjort skal ha postet i desember 2015 og januar 2016:

VG skriver: «At en journalist kan medvirke til noe som dette, er et monumentalt etisk havari.»

Slik VG ser det, er det også et poeng at klager «var den første som eksponerte sin tilknytning til kontoen offentlig», ettersom klager «er opptatt av at saken ble offentliggjort for tidlig, og at hennes navn ble eksponert». VG gjengir her utdrag fra klagers egen Facebook-side, der hun onsdag 22. juni kl. 07.49 – det vil si litt før både Medier24s og VGs publisering – omtalte saken (se side 4 i VGs tilsvaer for skjermdump av meldingen). VG skriver: «Vi ser sporet av en mediestrategi som denne PFU-klagen er en forlengelse av, fra første stund. Det er selvsagt mulig å forstå det, all den stund twitterkontoen representerer – som påvist ovenfor – et komplett etisk sammenbrudd.»

For øvrig mener VG at klager fullstendig overser punkt 1.4 i VVP, om pressens plikt til å sette et kritisk søkelys på hvordan mediene selv fyller sin samfunnsrolle. VG skriver: «MGL var journalist i et av landets toneangivende medier da kontoen hun disponerte bedrev sexistisk sjikane av kvinnelige kolleger. Hennes adferd var altså underkastet pressens etiske regelverk. Det er ikke slik at du kan være journalist på dagtid og anonymt sjikanere dine intervjuobjekter på fritiden. Det er helt vesentlig at PFU legger til grunn at den som utsettes for omtale her, Mina Ghabel Lunde, selv er underlagt PFUs bestemmelser, og brøt dem konsekvent over tid; fra april 2015 og frem til saken ble avslørt.»

Ettersom klager også har vist til hvor mange følgere @fruhjort-kontoen hadde, innvender VG at etikk ikke handler om antall: «Det ligger utenfor PFUs mandat å vurdere omfang av dekning og hvor i en publikasjon journalistisk materiale eksponeres. (...) Det gjelder de samme bestemmelser for NRK som for Suldalsposten, og etiske overtramp er i sin natur individuelt betinget. Og for ordens skyld: Det er fullt mulig å lese twittermeldinger uten å følge en konto.»

VG gir også sin beskrivelse/vurdering av kontoen @fruhjort: «Den aktuelle Twitter-kontoen med navnet 'Emma Deer' og adressen @fruhjorth, dukket opp våren 2015. fruhjorth hevdet i sin profil å være ansatt et sted i norske medier og så det som sin oppgave å 'oppdra' sine kolleger. Frekvensen på @fruhjorths tweets var varierende, tonen skiftet mellom det lett vittige til det grovt sjikanerende. De verste angrepene var rettet mot kvinnelige journalister og inneholdt krenkende seksuelle og psykiatriske antydninger. (...) Flere av @fruhjorths tweets var formulert som konvensjonell mediekritikk mot journalister i NRK hun mente innehadde dobbeltroller, mot ledelsen i Dagens Næringsliv for håndteringen av plagiatsakene til journalist Daniel Butenschøn og generell mediesatire rettet mot navngitte journalister i de store mediehusene. Mange av disse meldingene var ikke grovere enn hva mange daglig gir uttrykk for på Twitter, i avisenes kommentarfelt eller i andre sosiale medier under fullt navn.»

Viere forklarer VG at det var det faktum at @fruhjort hevdet «å jobbe i mediene ('den fjerde statsmakt') og hennes åpenbare innsikt i norske mediers indre liv, [som] gjorde at mange journalister begynte å spekulere rundt hvem hun kunne være». VG forklarer også hvorfor kontoen fanget deres egen kommentators interesse: «VG-kommentator Anders Giæver la etter hvert merke til at hun flere ganger hadde sitert fra hans private Facebook-oppdateringer. Giæver skiller klart mellom hva han legger ut offentlig og hva han deler med venner, og har rimelig god oversikt over hvem han er venner med. At @fruhjorth var en av disse, gjorde ham mer interessert i hvem som sto bak psevdonymet, enn hva han vanligvis er når han får anonym oppmerksomhet på sosiale medier, i kommentarfelt eller på mail. Etter hvert mente flere Giæver var i kontakt med at det kunne være Mina Ghabel Lunde som sto bak psevdonymet, bygget dels på observasjoner av felles Facebook-vennskap, dels på tweets med lignende ordlyd. (...) Giæver diskuterte dette med flere som hadde vært i dialog med @fruhjorth på Twitter, deriblant Filter-journalist Harald Klungtveit og Medier24-redaktør Gard Michalsen. Det var en rekke små ting som stemte i forhold til at det kunne være MGL. 4. juni konfronterte Harald Klungtveit henne direkte. MGL benektet enhver tilknytning til kontoen (dokumentert tidligere i tilsvaret) [se skjermdump av Messenger-samtale, side 2 i tilsvaret, sekr. anm.]»

Når det gjelder hva som er dokumentert i saken, avviser VG at den omtalte «fellen» er sentral. VG skriver: «Poenget er at [klager] bekreftet sin tilknytning til kontoen da hun ble presentert for våre og Medier24s funn. Resultatet av metoden ga en klar indikasjon på at hun kunne stå bak. Indikasjonen ble, sammen med andre indikasjoner Medier24 hadde samlet

inn, brukt som grunnlag for å konfrontere MGL med spørsmålet om hvorvidt hun sto bak @fruhjorth-kontoen.»

Selv om VG mener «metodikken ikke er poenget i saken», gir redaksjonen et innblikk i denne. Redaksjonen opplyser at det var Medier24s ansvarlige redaktør som bestemte seg for «å prøve å spore identiteten ved å få henne til å klikke på doktorerte lenker som ville oppgi IP-adressen hennes». VG forklarer: «Han [Gard Michalsen i Medier24] kommuniserte med henne via direktemeldinger på Twitter, og fikk resultater som blant annet viste at @fruhjorth og MGL hadde vært i Oslo samtidig og i London samtidig. På dette tidspunktet orienterte Giæver redaksjonsledelsen om mistanken, og en idé han hadde til 'felle' som kunne settes opp: Giæver sammenlignet vennelisten sin på Facebook med vennelistene til tre andre (NRKs Sigrid Sollund, NRKs Thomas Seltzer og Filters Harald Klungtveit). Fellesnevneren her var at alle fire hadde opplevd å få 'private' FB- oppdateringer sitert av @fruhjorth. Til sammen hadde kvartetten 49 felles venner, hvorav MGL var en av dem. Giæver la ut et 'agn', en type Facebook-oppdatering av en type han visste @fruhjorth pleide å reagere på. Oppdateringen ble delt med alle Giævers venner minus 48 av de felles vennene han hadde med Sollund, Seltzer og Klungtveit. Den eneste av disse felles vennene som kunne se oppdateringen var altså MGL. Da @fruhjorth delte oppdateringen på twitter anså vi det, sammen med resultatene til Michalsen, som tilstrekkelig indikasjon på at dette kunne være MGL, og Michalsen valgte å konfrontere henne.»

Med hensyn til VG-kommentatorens involvering i saken, avviser VG at han har hatt noen dobbeltrolle (jf. VVP 2.2). VG bemerker: «Giæver delte altså sine funn med Michalsen, men hadde ingenting å gjøre med utforming eller publisering av artiklene hverken i VG eller i Medier24, bortsett fra at han ble intervjuet som åpen kilde i den første saken.» Slik VG ser det, er derfor «Giævers rolle i saken (...) behørig presentert i saken, jfr. VVP 2.3». Når det gjelder omtalen av klager i kommentaren «Anonyme kolerikere», som klager også har vist til, bemerker VG at klager og @fruhjorth her er nevnt «som et av flere eksempler på anonyme profiler på nett og i medier, og Giæver opplyser selv at han er involvert i saken på flere måter og at han derfor ikke går nærmere inn på den».

Slik VG ser det, har redaksjonen «gjennom samarbeidet med blant andre Medier24» innfridd kravet i VVP 1.4: «I dette tilfellet har en journalist fra en av Norges største og mest ressurssterke redaksjoner opptrådt i en dobbeltrolle i strid med VVP 2.2 (...) Når en journalist som er satt til å utføre sentrale oppgaver i en av Norges største og mest ressurssterke redaksjoner, så fundamentalt bryter med yrkesmoral og etikk ved å angripe sine (potensielle og reelle) kilder anonymt, er det en opplagt journalistisk oppgave å avsløre dette. Å omtale konsekvensene av avsløringen, DN's håndtering, fratreden på dagen osv. er en naturlig journalistisk oppfølging av dette. Det er et faktum at avslutningen av MGLs arbeidsforhold til DN i form av en sluttpakke ble forsert som følge av omtalen av saken.»

Hva gjelder påstanden om at klager selv har brutt VVP 2.2, viser VG blant annet til hva klager selv har jobbet med journalistisk, og hva @fruhjorth samtidig har kommentert - og VG mener dette altså viser at klager har opptrådt «både som åpen journalist og anonym kommentator i samme saker». VG skriver: «I august i fjor skrev MGL om justisminister Anundsens PR-video på reportasjeplass i DN, samtidig som @fruhjorth kommenterte mediedekningen av saken på Twitter. (...) 2. september 2015 var hun en av journalistene som skrev saken om at Per Arne Kalbakk gikk av som nyhetsdirektør i NRK. Neste dag kommenterte @fruhjorth saken på twitter (...) Og 9. juli i fjor bidro MGL til en artikkel i DN om en kommentar Anders Giæver hadde skrevet, samtidig som @fruhjorth hadde skrevet en

lang tirade med sine tweets om samme kommentar.» (Se side 11-12 i VGs tilsvarende for skjermdumper av aktuelle Twitter-meldinger fra @fruhjort.)

VG konkluderer i denne sammenheng: «At MGL, som har satt sin egen avis, redaktør og sine kolleger i dyp forlegenhet på denne måten, føler seg berettiget til å anklage de som avslører henne for ikke å 'verne om sin uavhengighet, integritet og troverdighet', er i beste fall en smule paradoksalt. Enkelte av @fruhjorths tweets, spesielt de om enkelte kvinnelige kolleger, må i tillegg sies å være spesielt krenkende og sårende, med seksuelle og psykiatriske implikasjoner (...) Dette kan beskrives som ren netthets og gjør at @fruhjorth-kontoen langt på vei kan karakteriseres som et netttroll.»

VG mener også klager «skjønnte hva hun risikerte ved å opptre anonymt på denne måten»: «Hun ga flere ganger uttrykk for at hun ville miste jobben sin om identiteten hennes ble kjent. I profilbeskrivelsen til @fruhjorth sto det at hun vurderte 'å si opp jobben hos den fjerde statsmakt' for å bedrive virksomheten på heltid. (...) I en direkte melding til Gard Michalsen før avsløringen sa @fruhjorth at hun ikke kunne lufte slike meninger uten at det fikk konsekvenser for hennes 'nåværende levebrød'. (...) Også i klagen bekrefter MGL at hun forsto hvor alvorlige konsekvenser hennes dobbeltrolle kunne få om den ble avslørt (...) Det er altså klart at @fruhjorth skjønnte at virksomheten kunne koste henne jobben om hun ble avslørt. Like fullt holdt hun det gående (...) Det er all mulig grunn til å regne med at hun ville ha holdt på fremdeles om hun ikke var blitt avslørt.»

Hva gjelder klagers henvisning til VVP 3.2, mener VG å ha brukt relevante kilder. Redaksjonen avviser også at det er benyttet skjulte metoder i strid med VVP 3.10: «[D]en eneste som har opptrådt med falsk identitet i denne saken, er MGL. Å sammenligne det å legge ut en Facebook-postering som kan sees av over 1000 mennesker, med denne typen skjulte metoder, faller på sin egen urimelighet.»

Med henvisning til at saken har offentlig interesse, avviser VG også at publiseringene skulle stride mot VVP 4.1, om saklighet og omtanke i innhold og presentasjon, samt VVP 4.7, om identifisering. VG påpeker at dersom klager bare skulle blitt omtalt som «en DN-journalist», ville «mistanken og spekulasjonene om hvem det var kunne fordeles jevnt på hennes kolleger i redaksjonen», noe som ikke ville være presseetisk forsvarlig.

VG kan heller ikke se at den har brutt VVP 4.4, om å ha dekning for titler, ingress etc. VG viser til at klager – uavhengig om det finnes andre som også sto bak @fruhjort – kontrollerte kontoen gjennom tilgang til passordet.

Slik VG ser det, endret klager også forklaring underveis i kontakten med Medier24. VG mener derfor klager har «begrenset troverdighet», og redaksjonen skriver: «Påstanden om at det sto flere bak kontoen dukket opp andre gang Gard Michalsen tok kontakt med MGL og konfronterte henne med indisiene på at hun sto bak. Hun forandret forklaring om hvor mange de var og hvordan hun selv var involvert i løpet av dagen, frem til hun hadde hatt et møte med sin redaktør Amund Djuve på kvelden. MGL mener det heller ikke er dekning for formuleringen 'I nærmere tre år har Lunde jobbet i avisen hun det siste året har harselert med på Twitter'. I tillegg trekker hun frem formuleringen 'Blant dem som har fått merke Lundes aktivitet, er NRK-journalist Sidsel Wold som (...) omtales som 'bitterskrullete'».

VG anfører: «MGL har erkjent å ha deltatt i et angivelig Twitter-kollektiv som hetset hennes egne kolleger i DN. Det samme angivelige kollektivet offentliggjorde ondsinnede karakteristikker av en rekke kvinnelige journalister. En av dem som fikk merke aktiviteten,

var Sidsel Wold. Det er dekning for å slå fast at hun hetset sine kolleger bare ved å bli medlem av dette hemmelige kollektivet. Ghabel Lunde har erkjent at hun kunne stoppet hele kontoen når som helst. Hun har beklaget at hun ikke grep inn da 'de andre' skrev sine verste meldinger.» Etter VGs mening er det vanskelig å få verifisert hvorvidt flere sto bak @fruhjort, og VG mener «bevisbyrden ligger på MGL selv».

Når det gjelder VGs kontakt med klager, så bekrefter redaksjonen opplysningen om at ingen av VGs egne journalister var i kontakt med henne før publisering: «Men Gard Michalsen kontaktet henne på vegne av Medier24, VG og Aftenposten. Dette bekreftes også i MGLs klage. Først i muntlig form da Gard Michalsen og MGL snakket på telefon den 21. juni: 'GM sier han og Anders Giæver (AG) i VG sitter på dokumentasjon som de vil at jeg skal se. For de jobber med denne saken, han definerer "de" som Medier24, VG og Aftenposten'. Deretter i form av e-post sendt til MGL klokken 19.37: 'Og så du er klar over det: Det er primært jeg som har jobbet med denne saken, sammen med Anders Giæver i VG i research-fasen. Aftenposten har også bidratt noe. I tillegg noen flere hjelpere. Mine saker kan normalt brukes av Aftenposten gjennom utvekslingsavtale, etter egne redaksjonelle vurderinger. I denne saken vil de trolig gjøre egne vurderinger. VG vil trolig også bruke noe av denne saken'.»

Slik VG ser det, var derfor «[p]remissene for intervjuet (...) tydelig klarlagt både muntlig og skriftlig». VG mener klager selv valgte «å ikke svare på konkrete spørsmål, men å sende en uttalelse pr. e-post til Medier24». Redaksjonen opplyser: «VG mottok MGLs tilsvare per e-post fra Gard Michalsen klokken 21.41 tirsdag 21. juni. Samtidig fikk vi tilgang til artikkelen Medier24 planla å publisere etter å ha konfrontert Amund Djuve. Journalistene i VG begynte da å skrive en egen artikkel basert på Medier24s materiale. Det var fortsatt uklart når denne skulle publiseres. VG avventet Medier24. Klokken 07.49 onsdag 22. juni valgte MGL selv å blåse saken på Facebook. Foruten å harselere med Medier24 og Anders Giæver, erkjente hun tilknytning til @fruhjorth-kontoen. Like etter – klokken 07.58 – publiserte Medier24 artikkelen. VG publiserte klokken 08.16. I denne artikkelen var MGLs kommentarer tatt med. Hennes forklaring om at hun hadde bidratt minimalt til kontoen kom tydelig frem (...) På samme tidspunkt tok journalist Bjørn Haugan kontakt med MGL for å stille supplerende spørsmål. MGL har lagt ved deres SMS-dialog. Det fremkommer at MGL da ønsket at VG skal bytte bilde. Det ønsket etterkom vi.»

VG forklarer også at klager fikk «skriftlig sitatsjekk og responderte positivt på denne» (se side 19 i tilsvaret for skjermdump av epost-korrespondansen). VG stiller seg undrende til at klager mener hun ikke fikk anledning til å imøtegå flere påstander: «Det er grunn til å spørre om MGL har lest e-postene hun fikk den 21. juni. Medier24 sendte ikke bare en rekke konkrete spørsmål, men også de 'sentrale elementene i saken'. Det skjedde klokken 19.37 21. juni. I e-posten stod det blant annet: "Fra mediekritikk til sarkasme, spydigheter og hets Hva som ligger bak @fruhjorts prosjekt framstår som noe utydelig. Den ene dagen bedriver profilen tidvis mild satire og sarkastisk mediekritikk, den neste går hun til frontalangrep på enkeltjournalister, medieledere og andre utvalgte twitrere. Blant dem som har fått merke @fruhjorts engasjement hardest, er Aftenpostens journalist Ingeborg Senneset. Også enkeltjournalister i NRK har fått merke hennes vrede, blant dem 'bitterskrullede Sidsel Wold'." Mina Ghabel Lunde fikk med andre ord den konkrete påstanden om Sidsel Wold skriftlig. I den samme e-posten fra Medier24 ble hun så til de grader konfrontert med at @fruhjorths harselas også hadde rammet kolleger i DN. PFU bør merke seg at MGL i sin samtidige imøtegåelse ikke så behov for å ta konkret avstand hverken fra @fruhjorths omtale av DN eller den nevnte karakteristikken av Sidsel Wold.» (Se VGs tilsvare side 20 for gjengivelsen av hele klagers svar.)

Etter VGs mening kan det «synes som om det er først når MGL forstår hvordan de som ble rammet av @fruhjorths sjikane, reagerer, at hun føler behov for å ta avstand fra enkelte tweets». I lys av gjennomgangen over av kontakten VG (og Medier24) har hatt med klager, avviser VG at hun ikke har fått tilstrekkelig anledning til å ta til motmæle og kommentere saken (jf. VVP 4.14 og 4.15).

I en avsluttende oppsummering av tilsvaret bemerker VG: «Når det påståtte kollektivet gjøres til et så sentralt premiss i hennes klage, er det viktig at PFU forholder seg til fakta, og ikke belønner klagers fullstendig udokumenterte ansvarsfraskrivelse. Det vi står overfor er en tilsynelatende kritisk og pågående mediejournalist som ikke tør å stå for sine meninger, men anonymt spyr ut sin galle – for å bruke @fruhjorts egen terminologi – over kolleger, arbeidsgiver, kilder, og derigjennom bryter elementære presseetiske regler sammenhengende over tid, og som så løper til PFU og påberoper seg rettigheter, beskyttelse og hensyn hun aldri var i nærheten å tilby de hun omtalte, når hennes uetiske fremferd avsløres. Vi tar for gitt at PFU mener det var riktig og viktig å avsløre Lundes virksomhet og tilknytning til det påståtte Twitter-kollektivet.»

Klager bemerker innledningsvis i sitt tilsvare at Medier24s og VGs dekning av saken, og disse to redaksjonenes håndtering av PFU-klagen (klager påpeker at redaksjonen ikke har respektert og overholdt PFUs svarfrister, og at klagebehandlingen derfor har tatt mer tid enn hun ventet), har forårsaket henne «stor personlig belastning og økonomiske tap».

Når det gjelder kommunikasjonsprosessen forut for publisering, avviser klager at premissene var tydelige og at det ble tatt tilstrekkelig hensyn. Medier24, som VG har opplyst innhentet kommentarer på vegne av VG, brøt ifølge klager løftene om at hun skulle bli «oppdatert på OM og NÅR det eventuelt blir en sak», og at hun skulle «få varsel i "god tid" før han informerer mine ledere og før han publiserer».

Klager skriver: «Etter at jeg blir kalt inn til hastemøte med DN-ledelsen og får en epost fra Michalsen med spørsmål og to timers svarfrist (se epost-logg i klagen) – begynner jeg å ane at han ikke har planer om å vente med saken til jeg er bedre. Så jeg sender ham klokken 22.59 en SMS og spør om jeg kan få vite når han skal publisere "fordi jeg må tenke på meg selv og min helsesituasjon mtp på hvor jeg befinner meg når dette eksploderer". Heller ikke denne muligheten til å skåne meg selv er han villig til å gi meg. For morgenen etter sender han meg en SMS klokken 07.43 der han skriver at saken skal publiseres samme morgen, og så publiserer han nøyaktig fem minutter senere. Jeg er da på trikken på vei til jobb for å hente PC-en for å jobbe hjemmefra. Mener Michalsen at han viste hensyn ved å gi meg fem minutter på å komme meg til et sted der jeg nyoperert og med store smerter kunne bli tatt vare på og bli skjermet for et massivt trykk? Eller tok han en selvstendig vurdering av min helsesituasjon og besluttet at et slikt hensyn ikke trengs? Ble i så fall denne vurderingen tatt i samråd med VG som publiserte et kvarter senere, eller har Michalsen unnlatt å fortelle sin samarbeidspartner VG om min helsetilstand? Da VG og Medier24 slo saken stort opp, befant jeg meg midt i redaksjonen på jobb, noe som brått ble en svært ubehagelig og sårbar situasjon. Å stå tungt medisineret midt i DNs lokaler mens store bilder av meg og navnet mitt i krigstyper ble spredt som ild i tørt gress, utløste en følelse av å være i en dyp og uutholdelig krise.»

Hva gjelder selve omtalen av saken – vinkling og dokumentasjon – påpeker klager at hun erkjente sin befatning med @fruhjort i første samtale med Medier24, og at det aldri var noe alternativ for henne å lyve om medvirkningen til kontoen dersom hun fikk direkte spørsmål

om det fra pressen. Klager reagerer på at hennes erkjennelse ble «det vesentlige grunnlaget for hele saken». Hun skriver: «Likevel vinkles det hardt på det punktet jeg blankt avviser og som verken Medier 24 eller VG kan dokumentere: nemlig at jeg, Mina Ghabel Lunde, har sjikanert/hetset/angrepet/kritisert egne ledere og kolleger i DN. Michalsen og Pedersen sier i sine tilsvær at dokumentasjonen ikke er viktig, samtidig som alle andre innklagede redaksjoner som har fulgt i deres fotspor argumenterer med at dokumentasjonen til Michalsen og Giæver var grunnlaget for å viderefremidle. Også i VG og Medier 24 sin egen dekning av saken, er dokumentasjonen (Giævers felle) – den som ble “uten særlig betydning” – et sentralt element i artiklene[.]»

Klager forklarer videre: «Historien VG, Medier 24 og andre medier med tillit til dem forteller er denne: Det ble satt opp en genial felle og Mina Ghabel Lunde gikk rett i den. Slik kunne de avsløre at det var jeg som stod bak @fruhjorth. Jeg erkjente dermed at jeg stod bak, men hevdet at det var flere enn meg som disponerte kontoen, en påstand jeg ikke ville dokumentere. Denne presentasjonen reiser i henhold til 3.2 (korrekte opplysninger) og 4.1 (saklighet) flere spørsmål som står ubesvart: Hvordan kunne Thomas Seltzer – som ifølge Anders Giæver var en av de 48 som ikke kunne se meldingen – like og kommentere meldingen?» (Se side 4 i klagers tilsvær for skjermdump av de aktuelle meldingene.) Klager opplyser i denne sammenhengen at hun ble oppmerksom på den aktuelle meldingen/lenken via en skjermdump hun fikk tilsendt av en VG-medarbeider, og at det skjedde ni minutter etter at Giæver hadde postet meldingen. Dette skal VGs ansvarlige redaktør også være kjent med. Klager undrer seg over – og finner det også ureddelig – at VG utelater denne opplysningen i sitt tilsvær. Klager tilføyer dessuten at det gikk «en hel dag før @fruhjorth – for anledningen jeg – ironiserte over statusen på Twitter, den 15. juni. Altså bet ikke @fruhjorth på kroken, og hun svarte ikke med en gang, men først ett døgn etter».

Klager skal også ha gjort Medier24 oppmerksom på hvordan hun ble kjent med «fellen». Klager skriver: «Jeg gjorde Michalsen oppmerksom på nettopp dette da han viste meg denne ‘dokumentasjonen’. Men han var verken interessert i å snakke om dette eller se SMS-en med skjermdump som beviste at fellen var verdiløs. (...) I tilsværene gjør verken [VGs ansvarlige redaktør] eller Michalsen rede for denne fellen, under påskudd av at den var uten betydning etter at jeg erkjente befatning med @fruhjorth. For alle som har lest om denne saken fremstår fellen som alt annet enn uten betydning.»

Slik klager ser det, er det «glassklart at avisen [VG] – med Giæver og Pedersen i spissen - har som agenda å ramme meg personlig, ikke å belyse saken objektivt og sannferdig. De forteller ikke sine lesere at jeg umiddelbart erkjente å ha medvirket til kontoen og at jeg raskt også fortalte at det var jeg som skrev det meste av harselasen mot Giæver. I stedet lyver de om at jeg gikk i en felle».

Når det gjelder henvisningen til at klager avviste at hun sto bak @fruhjort, da hun fikk spørsmålet fra Filter-redaktør H. Klungtveit, så forklarer klager at dette handlet om en «privat samtale på Facebook», og at spørsmålet kom «dagen etter at @fruhjorth hadde kritisert ham personlig for å være selvtilfreds og lite ydmyk». Klager tilføyer: «Jeg ville aldri svart usant og villedende dersom Klungtveit stilte meg spørsmålet som journalist i en intervjusituasjon, det vet Michalsen godt fordi han fikk min umiddelbare bekreftelse da han nevnte saken for meg som journalist og på vegne av Medier 24. At jeg svarte usant og villedende til Klungtveit som privatperson er irrelevant for denne saken og ikke så merkelig, gitt mitt ønske om anonymitet. Poenget er at når en representant for media spør og svaret jeg gir skal formidles til allmennheten, er det selvfølgelig ingen alternativ for meg å lyve.»

Klager fastholder at VG (og Medier24) har brutt VVP 2.2 og 2.3: «Uansett hvordan Michalsen vrir og vender på Giævers samarbeid og involvering tror jeg det synes klart for de fleste at Giæver har en personlig vendetta mot den som omtaler ham negativt via Twitter-kontoen. Han er journalist og en kilde med en sterk egeninteresse i saken, som gjør ham inhabil til å jobbe med den.» Slik klager ser det, er det også «påfallende at en sak som alle de innklagede mediene refererer til som vesentlig og av stor samfunnsmessig betydning ikke vekket interesse og ble jobbet med av andre journalister enn de som selv personlig hadde fått kritikk fra kontoen».

Klager anfører: «Åpenhet nuller ikke ut inhabilitet. Ei heller er det vist åpenhet om bakenforliggende forhold i artikkelen. (...) I sitt forsvar under punkt 2.2 og 2.3 skriver Michaelsen at "dette samarbeidet hadde flere faser - som kanskje gjør at det er vanskelig for klager å forstå rollene". Hvis jeg ikke forstår rollene, gjør leserne det? Og hvis det er vanskelig for meg å forstå, har da den påståtte åpenheten vært mislykket eller antyder Michaelsen her at klager, altså jeg, er spesielt knepp? Både Pedersen og Michalsen underdriver altså i sine tilsvarende Giævers sentrale rolle i det journalistiske arbeidet, noe som står i kontrast til at nettopp Giævers Facebook-felle presenteres som det journalistiske grepet som sørget for den store og ydmykende avsløringen av meg.» For å underbygge påstanden om journalistenes personlige interesse/inhabilitet i saken, har klager lagt ved skjermdumper fra journalistenes aktivitet og konti i sosiale medier (se klagers tilsvarende, sidene 8-11).

Klager avviser videre påstanden om at hun «gradvis endret forklaring» og mener denne presentasjonen er i strid med saklighets- og omtankekravet (VVP 4.1): «Å forklare nærmere er noe helt annet enn å endre forklaring[.]» Slik klager ser det, «forsøker [VG og Medier24] å fremsette så mange udokumenterte og irrelevante påstander som mulig om [henne], i håp om at disse vil forvirre og skape et generelt inntrykk av [henne] som lite troverdig, for dermed å øke deres egne sjanser for å slippe unna med det de nok forstår er brudd på god presseskikk».

Slik klager ser det, har VG (og Medier24) heller ikke innfridd kravet til samtidig imøtegåelse (VVP 4.14), da hun mener hun aldri ble tilbudt mulighet til å gi kommentarer til VG gjennom Medier24: «At eposten jeg fikk tilsendt fra enmannsshowet bak Medier24 på kvelden 21. juni oppfylte kravet om at VG gir meg rett til samtidig imøtegåelse, er bare absurd. VG har uten tvil brutt 4.14.»

Klager fastholder også at hun aldri fikk forelagt seg alle beskyldninger som var rettet mot henne: «Michalsen sendte meg nemlig ikke beskyldningene han skulle fremsette mot meg personlig i sin artikkel, slik at jeg kunne få imøtegå disse. I eposten han sender meg på kvelden 21. juni, legger han derimot frem det han har tenkt å skrive at @fruhjorth har stått bak. Ikke Mina Ghabel Lunde, men @fruhjorth.»

Videre reagerer klager på at mediene synes å mene at hun må bevise «at det er flere som har stått bak kontoen». Klager spør: «Er det vanlig å publisere udokumenterte påstander om navngitte personer så lenge personene ikke har dokumentert sin uskyld? Er det god presseskikk?» Klager fortsetter: «Den som har fulgt kontoen på Twitter vet at @fruhjorth har vekslet mellom å kalle seg "jeg" og "vi". Da bør man i hvert fall forvente at journalister som har hatt til hensikt å lage journalistikk på kontoen har fått med seg dette. @fruhjorth har ved flere anledninger opplyst om at flere står bak kontoen. Men kontoen er slettet og det går dermed ikke å hente ut tweets. Her er likevel to tilfeller der det går frem av andre tvittreres meldinger at @fruhjorth har sagt at flere står bak kontoen.» Se klagers tilsvarende, side 14-16, for eksemplene (tweets fra blant andre Eivind Trædal, Fredrik Mundal og pseudonymet

Doremus Schafer). Etter klagers mening visste også Michalsen og Giæver som jobbet med saken, at flere sto bak kontoen: «Dette setter deres fremstilling i et enda mer kritikkverdig og grelt lys. (...) Det var lettest å hekte alt på henne som hadde erkjent medvirkning OG var mediejournalist. Slik har de rammet meg som verst de kunne og villedet sine lesere.»

For øvrig frafaller klager anførselen om brudd på VVP 4.7, omtalt i klagen. Klager forklarer: «I de første dagene etter Medier 24 og VGs – og dermed et nærmest samlet presse-Norges – dekning av denne saken, var jeg i en svært utfordrende situasjon. Jeg kunne ikke begripe at noen tweets jeg hadde skrevet kunne føre til en slik behandling av meg i mediene, som i sin tur førte til et enormt trykk på meg i sosiale medier. Jeg var ikke et spesielt kjent navn før dette, til tross for at jeg i mange år har jobbet med formidling i ulike former og deltatt noe i det offentlige ordskiftet. Men i løpet av kort tid var mitt navn og bilde overalt. Som dere kan se i oversikten fra Retriever, nådde denne saken svært mange små og store redaksjoner over hele landet. (...) Jeg ser nå i ettertid at det var ikke var selve identifiseringen av meg som var brudd på god presseskikk i dekningen, men mangelen på dokumentasjon, tilsvær, bredde i kilder, objektivitet, omtanke, sannferdighet, varsomhet, hensyn og saklighet. Jeg har forståelse for at medier som dekker mediebransje og presseetikk har interesse av en sak der en mediejournalist viser seg å medvirke til en Twitter-konto som harselerer med mediefolk. Og jeg forstår at det ville kaste et uheldig lys og mistanke over mine kolleger i Etterbørs dersom jeg ble omtalt som “en mediejournalist i DN”.»

Videre reagerer klager på påstanden om at @fruhjort «har bedrevet ‘sexistisk sjikane’», og hun skriver: «Dette har kontoen angivelig gjort ved å omtale profilerte kvinnelige journalister som ‘trønderklatremus’, ‘attention whore’ og ‘groupie’. Jeg har forstått at klatremus av noen defineres som en som ligger seg til topps, men for hva det er verdt ble jeg først klar over denne definisjonen da Senneset skrev det i en SMS til meg. At attention whore betyr oppmerksomhetssyk eller PR-kåt – uavhengig av kjønn – tror jeg de fleste vet. Det er et så lite kontroversielt begrep at mange bruker det om seg selv. Groupie er en som henger med artister og innleder forhold til dem – også dette begrepet er kjønnsnøytralt. At Pedersen og co mener at det kun er kvinner som kan være horer og groupies, får stå for deres regning. Sammenlignet med hva for eksempel kvinnelige politikere hver eneste dag må tåle fra både navngitte og anonyme avsendere, er dette ingenting. Det er helt utrolig at disse tre begrepene ses på som så grove og krenkende at det var dette som skulle til for å ta fram den journalistiske spaden og grave frem hvem som stod bak.»

Hva gjelder påstanden om at hun har en dobbeltrolle, etterlyser klager eksempler på de påståtte bindingene hun skal ha hatt i saker hun har dekket i DN: «[D]et legges ikke frem et eneste eksempel på en sak jeg har vinklet eller dekket på en måte som kan sies å være kritikkverdig, i lys av at jeg har medvirket til denne kontoen. Det er altså ikke gjort rede for konkrete uheldige konsekvenser som min medvirkning til kontoen har fått for mitt arbeid. Bare at noen har funnet den plagsom og ubehagelig.» Klager påpeker samtidig: «Jeg sier ikke med dette at det at jeg som var mediejournalist bidro til en anonym mediekritisk konto ikke er en interessant sak verd å dekke for bransjenettstedet Medier 24, jeg påpeker de skandaløse svakhetene og overtrampene i måten saken er løst og presentert på.»

For øvrig har klager vedlagt «noen skjermdumper som gir et lite innblikk i tonen og stemningen på Facebook-profilene til Anders Giæver og Gard Michalsen i etterkant av @fruhjorth-saken». Klager skriver: «Det er betimelig å stille spørsmål om det er vanlig og riktig at journalister legger opp til hets og latterliggjøring av personer som de lager journalistikk på?»

Når det gjelder hennes egen bruk av Facebook i denne saken, og redaksjonenes reaksjon på hennes publisering 22. juni, skriver klager: «Både Pedersen og Michalsen trekker frem min Facebook-oppdatering på morgenen 22. juni. Jeg ser ikke hvordan dette er relevant for eller rettfærdiggjør de presseetiske valg som er tatt i den journalistiske prosessen bak og presentasjonen av sakene til Medier 24 og VG – som for lengst var ferdigstilte og klare til å publiseres, da jeg skrev statusen. Facebookstatusen kom som et forsøk på å begrense skadene noe, etter at jeg fikk beskjed fra Gard Michalsen om at saken kom til å publiseres.»

Avslutningsvis leverer klager også noen betraktninger rundt vilkårene for mediekritikk i Norge i dag. Hun anfører: «Jeg mente da [før hun begynte å tvitte fra @fruhjort]- og mener fremdeles – at journalisters troverdighet ikke svekkes av at vi kritiserer eller til og med harselerer med kolleger. Tvert imot. Og det skal ikke være slik at man får sin ytringsfrihet sterkt innskrenket ved å være ansatt som journalist. Da jeg likevel fant meg selv i en situasjon der jeg opplevde at nettopp dette var tilfelle, valgte jeg i noen måneder å få i både pose og sekk. Jeg fortsatte i jobben, og når jeg hadde noe på hjertet som jeg visste jeg kom til å få kjeft for å ytre under eget navn, tvitret jeg det via kollektivet. Jeg angrer på dette i dag, og skulle ønske jeg hadde tatt valget jeg nå har tatt, tidligere. På den måten ville jeg unngått ubehaget dette oppstyret har medført og jeg hadde sluppet å stå til ansvar for mer enn det jeg selv har ytret. Samtidig har denne saken vist oss noe svært nedslående: Det ER farlig å kritisere journalister. Særlig menn med posisjoner, makt og venner. For det var kritikken og harselasen av disse som satte i gang det som ble et personlig helvete for meg.»

Verdens Gang (VG) omtaler innledningsvis i sitt andre tilsvarende saker som klager enten skal ha jobbet journalistisk med, eller ha uttrykt sitt syn på, enten internt i DN eller på Twitter gjennom sin egen åpne profil. Samtidig skal @fruhjort ha ytret seg om det samme forholdet. Noen av disse sakene handler om publiseringer som skjedde før klager har uttalt at hun ble med i @fruhjort-kollektivet. Sammenfall i temaer og meninger, gjør imidlertid at VG stiller seg skeptisk til klagers forklaringer om tidspunktet for når hun ble en del av @fruhjort. Slik VG ser det, har klager lav troverdighet.

Med henvisning til plagiat-saken i DN, som @fruhjort også tvitret om, skriver VG: «Lenge før MGL har noe med kontoen å gjøre, er @fruhjorth som ved et mysterium nok engang opptatt av MGLs kampsak – drøftet i fellesmail til DN-redaksjonen. Vi finner det også noe underlig at Mina Ghabel Lunde følte behov for å tre inn i kollektivet høsten 2015 all den tid hennes hovedmotivasjon – etter eget utsagn – var å dissekere Anders Giæver. VGs kommentator var nemlig en av dem @fruhjorth viet betydelig oppmerksomhet allerede før MGL ble invitert med på laget.» (VG gjengir i denne sammenheng noen av @fruhjorts meldinger, se side 5-6 i VGs tilsvarende.)

Videre viser VG også til hva klager har uttalt til magasinet Natt&Dag, i et intervju gjort etter @fruhjort-saken. Her forklarer hun blant annet at hun er blitt stilt til ansvar for meldinger fra @fruhjort på tidspunkt, der hun skal ha vært avskåret muligheten for å tvitte. Klager blir da spurt om hun har alibi, hvorpå hun viser til at kontoen er slettet, men om man hadde hatt datoene, så ville hun kunne bevise at hun da var på sykehus og en periode hvor hun var i Iran.

VG kommenterer: «Nå har heldigvis noen tatt vare på hele twitter-remsen til FruHjorth, slik at dette alibiet fortsatt kan sjekkes. Dessverre viser tilfeldighetene seg igjen fra sin mest ubarmhjertige side. Det var stille på FruHjorth-kontoen fra hun retweetet en melding fra George Gooding 30. april 2015, og til hun publiserte en ny tweet (om VGs medarbeider

Camilla Bjørn) 2. juli samme år. (...) Ni ukers tilsynelatende umotivert pause fra 'twitter-kollektivet' FruHjorth, som MGL ifølge seg selv ennå ikke var en del av. Og tilfeldigvis hadde MGL like lang pause på twitter, fra hun retweetet en melding 29. april, og til hun svarte Linnéa Myhre den 30. juni. Bare noen få dager skilte pausene til FruHjorth og MGL. Ghabel Lunde var også stille på Facebook i hele denne perioden og i Dagens Næringsliv har hun sin siste artikkel på trykk 24. april, ('Bloggaktører i klinjsj') inntil hun dukker opp igjen 7. juli ('Lite eksport for reisepengene'). På MGLs konto på Instagram (som ikke er blokkert i Iran), har hun 11 oppdateringer fra Iran i løpet av samme tidsrom.»

Med hensyn til de konkrete presseetiske overtrampene som er anført, fastholder VG at publiseringen ikke innebærer noe brudd på bestemmelsen om samtidig imøtegåelse (VVP 4.14). VG skriver: «Poenget er at den omtalte skal ha blitt forelagt de sterke beskyldninger som bringes til offentligheten. I dette tilfellet hadde VG forvissnet seg om at så var tilfelle. MGL fikk all mulig anledning til samtidig imøtegåelse da Medier 24 kontaktet henne på vegne av tre redaksjoner.»

Etter VGs mening er klagers «gjengivelse av kontakten med VG og Medier 24 (...) særdeles selektiv», og redaksjonen anser det derfor som «nødvendig å presisere de faktiske forhold». Det fremgår at VG mener klager allerede i den første samtalen med Medier24, ble informert «om samarbeidet med VG». VG siterer fra klagen: «GM sier at han og Anders Giæver (AG) i VG sitter med dokumentasjon som de vil at jeg skal se. For de jobber med denne saken, han definerer "de" som Medier24, VG og Aftenposten.» Videre opplyser VG at Medier24 senere samme dag, kl. 19.37, sendte en e-post til klager. Her skal alle sentrale momenter ha blitt ramset opp. VG opplyser: «I denne e-posten gjentar han [Gard Michalsen] at Medier24 samarbeider med VG. Vi siterer fra e-post gjengitt i MGLs klage: "Og så du er klar over det: Det er primært jeg som har jobbet med saken, sammen med Anders Giæver i research-fasen. (...) VG vil trolig også bruke noe av denne saken."» VG skriver at klager skal ha valgt ikke å svare på mange spørsmål, og at hennes skriftlige svar til Medier24 ble videreformidlet til VG.

Som tidligere forklart, publiserte VG saken først morgenen etter, og etter at klager selv hadde omtalt saken på Facebook (samt etter Medier24s publisering). VG påpeker at «essensen i MGLs svar til Medier24 [er] tatt med» i VGs første publisering, og at «[h]ennes utledning om twitter-kollektivet kommer tydelig frem». VG fortsetter: «Umiddelbart etter publisering tar VG-journalist Bjørn Haugan kontakt med MGL. Han intervjuer henne. Han sender sitatene på e-post. Hun godkjenner sitatene klokken 08.39. Artikkelen oppdateres med MGLs utdypende uttalelser og foretrukne bilde. Oppsummert ble MGL to ganger - muntlig og skriftlig - orientert om at Medier24 og VG samarbeidet om saken. Premisset for intervjusituasjonen var klart. Samtlige anklager ble presentert for henne skriftlig. VG skrev ingenting som ikke stod i e-posten MGL fikk fra Medier24.»

Hva gjelder det redaksjonelle samarbeidet, forklarer VG at redaksjonen også samarbeider med andre enn Medier24. VG skriver: «Samarbeidet omfatter alle typer saker, og det vil ikke være praktisk med en fast rutine der vi må forberede alle VGs intervjuobjekter på at saken de er kilde for også kan havne i andre medier. Dette er jo en publiseringskonsekvens som allerede er der i form av NTB og norske mediers velutviklede evne til å sitere hverandre. En av nordlendingene VG har hatt god erfaring med å dele stoff med er nettopp Gard Michalsen. Han var en sentral deltaker i samarbeidet via sitt virke som journalist i Vesteraalens Avis og redaktør i Sortlandsavisa og Vesterålen Online (vol.no). Blant annet på denne bakgrunn hadde vi full tillit til å inngå et samarbeid med Medier24 om @fruhjorth-saken.»

Om det aktuelle samarbeidet i denne konkrete klagesaken, opplyser VG: «I skarp kontrast til MGLs beskrivelse oppfattet vi samarbeidet med Medier24 som ukomplisert og fullt forståelig. Medier24 fikk tilgang til VGs research mot at VG fikk tilgang til Gard Michalsens materiale. Det var Medier24 som tok ansvaret for saken. Det var opphavsredaksjonen som tok seg av ytterligere research, innsamling av Twitter-meldinger, intervjuet med DNs redaktør og konfrontasjonen med Mina Ghabel Lunde. Det var full åpenhet redaksjonene imellom. VG hadde innsikt i Medier24s dialog med MGL og kunne gjøre selvstendige publisistiske vurderinger. Den første saken VG publiserte var i all hovedsak basert på artikkelen til Medier24, men også bygd ut med kommentarer innhentet av VG-journalister. VG så ingen grunn til å overprøve verken innholdet i Medier24s artikkel eller måten MGL fikk imøtegå og kommentere innholdet på. Hennes kommentar er med fra første publisering, både i Medier24 og VG.»

VG tilføyer også: «Redaksjonelt samarbeid som dette er utbredt i Norge (...) Felles for praktiseringen av disse avtalene er at man benytter tilsvar gitt til andre medier. Den enkelte redaksjon er ikke fritatt for det publisistiske ansvaret, men det er ikke noe krav at samtlige skal kontakte de som har rett til samtidig imøtegåelse.»

Det mest kjente samarbeidet av denne typen står nok mediehusene i Media Norge-gruppen for. Her dukker journalister og fotografer i Aftenposten, Fædrelandsvennen, Bergens Tidende og Stavanger Aftenblad kontinuerlig opp med journalistisk materiale og bylines i hverandres aviser. Det redigeres, kuttet og legges til i originalmanusene, uten at vi noen gang har registrert at en av redaksjonene har satt egne folk på å innhente samtidig imøtegåelse der dette allerede er gjort av samarbeidspartneren. Det er heller ikke praksis at mediene varsler intervjuobjektene om at stoff og bilder også kan bli publisert i andre medier.» VG viser i denne sammenheng for øvrig også til tidligere uttalelser i PFU hvor slikt samarbeid er omtalt.

Avslutningsvis uttrykker VG forståelse for at klager finner «eksponeringen (...) som ansvarlig for twitter-kontoen @fruhjorth (...) særdeles ubehagelig». VG minner likevel om pressens plikt til å sette kritisk søkelys på mediene selv, og påpeker: «En journalist i Dagens Næringsliv er en del av mediene – også som @fruhjorth.»

Klager kom etter avsluttet tilsvarsrunde med tilleggs kommentarer. Her imøtegår klager påstanden knyttet til hvorvidt Thomas Seltzer skulle se «Facebook-fellen»: «Thomas Seltzer var blant navnene som ifølge duoen selv [GM og AG] ikke skulle se den nevnte Facebook-fellen. Harald Klungtveit, Anders Giæver og Sigrid Sollund (som var de tre andre som dannet grunnlaget for selekteringen) var ikke det. Se [Medier24s] dokumentasjon vedlagt. Poenget med å terpe på denne Facebook-fellens ubrukelighet er at den er brukt og omtalt flittig av både Michalsen og Giæver, i både Medier 24 og VG, overfor publikum (...). Altså vil dens ugyldig[h]et bety at ukorrekte opplysninger er servert publikum, at historien er fremstilt usaklig og at jeg – uten omtanke for hva det vil bety for meg - har blitt fremstilt som en som har gått i en felle, når jeg ikke har det.»

Videre fastholder klager at retten til samtidig imøtegåelse ikke er innfridd.

Hun avviser også de nye forholdene VG peker på for å underbygge redaksjonens syn om at det ikke er flere enn klager som står bak @fruhjort, og at hun ble involvert i kontoen tidligere enn hun selv har påstått. Klager skriver: «Når jeg sier til Natt&Dag at jeg har vært i Iran og i narkose mens det er blitt tvitret på en konto jeg beskyldes for å ha stått alene bak, er det

nettopp fordi jeg gjennom våren og forsommeren 2015 var til intensiv behandling i inn- og utland. Jeg hadde intet med kontoen å gjøre på denne tiden. Det er også etter at jeg ble med på kontoen twitret mens jeg har vært innlagt på sykehus og altså ikke ved bevissthet. (...) Eksempelene er mange, men researchen er som ellers selektiv.»

Når det gjelder de konkrete sakene VG har vist til, som eksempler på at hva klager har skrevet om i DN og som også er omtalt av @fruhjort, innvender klager at «alle sakene som nevnes (Costume, Fotballfrue, Butenschøn osv.) har vært store 'snakkiser' som nær sagt alle på sosiale medier – og særlig de med interesse for mediebransjen – har diskutert flittig. At @fruhjorth-kontoen har omtalt disse knytter ikke kontoen mer til meg enn til de hundrevis av andre journalister og ikke-journalister som har skrevet om eller diskutert sakene mens de har kookt i mediene».

Slik klager ser det, beveger VG (og Medier24) seg «over i det parodiske når de spekulerer i [hennes] reisedatoer, instagrabilder, Facebook-oppdateringer og vil [klager] tro sykehusinnleggelse – for så å sette datoer fra tweets og nettartikler opp mot hverandre for så å trekke den ene konspirasjonsteorien etter den andre opp av hatten. De velger induktive (svake sådan) fremfor deduktive resonneringer hele veien, et klassisk kjennetegn for konspirasjonsteoretikere og sladrepresser.»

Klager konkluderer: «Bottom line er at VG og Medier24 hadde ingenting å lage sak av før jeg sa at jeg var med på @fruhjorth-kontoen og denne PFU-klagen handler om hvordan de behandlet meg og sitt publikum i den journalistiske prosessen og presentasjonen. På sikt er det nemlig ikke jeg som er offeret her, men offentligheten som lider under at pressen får bruke sine plattformer på å legitimere hevnaksjoner og at en hvilken som helst blogger kan påberope seg Vær varsom- og Redaktørplakaten.»

Verdens Gang har etter dette ikke hatt flere kommentarer til saken.